

Юдицький Андрій Федорович
*студент 3 курсу,
спеціальність «Облік та аудит»,
ДВНЗ «УАБС НБУ»*

Науковий керівник: к.е.н., ст.викл. Лопаткіна Ірина Вікторівна

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ

Міжнародна економіка є складною системою, глобальним економічним організмом, який функціонує та розвивається відповідно до об'єктивних економічних законів ринкової економіки. Поглиблений розвиток усіх чинників, що зумовлюють розвиток світового господарства, вказує на те, що цей процес ще не завершився. В глобалізації беруть участь усі країни, в тому числі розвинуті, ті, що розвиваються, країни з перехідною економікою, зокрема Росія, Україна, Казахстан.

Міжнародна економіка є відображенням господарської структури сучасної цивілізації, втіленням її єдності, що складається внаслідок неспинного поглиблення міжнародних економічних відносин. Становлення світового господарства як цілісної системи найповніше виявляється в процесах інтернаціоналізації виробництва і обігу та глобалізації економічного розвитку.

На сьогоднішній день новітні ресурси і комунікації стали головною рушійною силою зближення економічних форм життя народів і держав. Стала загальною тенденція дедалі більшої взаємозалежності національних економік, підвищення ролі зовнішніх факторів у процесі відтворення в тій чи іншій країні. Поняття міжнародної економіки це не просто сума національних економік. Його суть визначається універсальним зв'язком між національними господарствами, який відбувається на основі міжнародного поділу праці, науково-технічної виробничої кооперації, міжнародної торгівлі, валютних і кредитних відносин, тобто міжнародними економічними відносинами, які являють собою систему господарських відносин між різними країнами світу. Цілісність, суть світового господарства забезпечують міжнародні економічні відносини, що обслуговують рівень зрілості, взаємодію його національних економік, визначаючи суть продуктивних сил і виробничих відносин світового господарства. Міжнародні економічні відносини є похідними від економічних відносин. Посилення тенденції до інтеграції національних господарств в окремих регіонах; розширення масштабів і видів діяльності транснаціональних корпорацій, створення міжнаціональних виробничих комплексів та перетворення їх у провідну ланку міжнародного обміну; підвищення ролі міжнародних валютно-кредитних, фінансових і торгових організацій; посилення ролі держави в сфері міжнародних економічних відносин; вивіз капіталу державою, тощо – такі основні напрями включення національних економік у світове господарство, які розвиваються після Другої світової війни.

Глибинною основою розвитку цих напрямів є система економічних

законів. Закони, що діють у межах окремих національних господарств, визначають процес відтворення у будь-якій країні. Водночас зовнішні (щодо окремої країни) фактори все більшою мірою впливають на міжнародний поділ праці, розвиток світової торгівлі, міграцію робочої сили тощо, крім того, розгортання НТР значно посилило інтернаціоналізацію продуктивних сил, капіталу і поглибило міжнародний поділ праці, процес суспільного відтворення і, отже, дію загальних законів та закономірностей у межах світового господарства. Продовження утворення світового господарства обумовлює характер дії його економічних законів. Останні розвиваються і функціонують як закони-тенденції. Це означає, що одна із сторін суперечності (національного та інтернаціонального) на певному проміжку часу може переважати, оскільки вона залежить від сили впливу певної сукупності тих факторів, як основи розвитку кожної зі сторін суперечності. в сучасних умовах світове господарство охоплене глобальною економічною кризою, яка не має тимчасового короткострокового характеру. Подолання кризи потребує глибинної структурної перебудови основ світової економіки, фінансової системи, виробничих відносин і зміни технологічного укладу глобалізованого суспільства, що потребує глибоких досліджень в руслі вимог нової цивілізаційної методології XXI століття. Ці процеси впливають на керованість ринкових перетворень в Україні.